

A v g j ø r e l s e

Avsagt: 7. juni 2021

Saksnr: 11/2020

Domsutvalgets medlemmer Marit Forsnes
Morten Kjær Enger
Trude Gran Melbye

Parter: ** ** [idrettslag]

mot

A

Saken gjelder krav om straff etter NIFs lov kapittel 11.

Styret i ** ** [idrettslag] vedtok 7. oktober 2020 å inngi påtale til Domsutvalget for Norges Idrettsforbund og Olympiske og Paralympiske komite (Domsutvalget) mot A født **.**. 1996 for brudd på NIFs lov § 11-4 (1) bokstav b, alternativ «uredelig eller uhøvisk opptreden», på bakgrunn av en tilståelsesdom fra Oslo tingrett av 10. august 2020. Påtalebegjæringen ble oversendt Domsutvalget den 20. oktober 2020.

A født **. 1996, var på tidspunktet for de aktuelle hendelsene medlem av og trener i ** ** [idrettslag].

** ** [idrettslag] har ikke lagt ned en formell påstand, men har uttalt følgende om straffutmålingen i prosesskriv av 14. januar 2021: «(...) klubben ønsker en behandling i NIFs domsutvalg ikke utelukkende av straffehensyn, men også fordi handlingene A er dømt for krever en vurdering av hvorvidt det er trygt å la ham ha posisjoner i idretten i fremtiden. Dette er en vurdering som må foretas av domsutvalget.»

Sakens bakgrunn:

Ifølge påtalebegjæringen datert 20. oktober 2020 ble klubben, basert på et anonymt varsel til styreleder, kjent med at A var blitt dømt i en straffesak i Oslo tingrett. En av de fornærmede er medlem i ** ** [idrettslag], og begge hadde vært medlem i perioden forholdene A ble dømt for hadde pågått. Styret i ** ** [idrettslag] vedtok den 10. september 2020 å frata medlemskapet til A i ** ** [idrettslag] i ett år.

Styret vedtok den 7. oktober 2020 å inngi påtale til Domsutvalget. ** ** [idrettslag] viste til tilståelsesdommen som grunnlag for påtalebegjæringen.

A ble i tingretten dømt til ubetinget fengsel i 90 dager for følgende forhold:

- Brudd på straffeloven § 322, jf. § 321 for å ha tatt seg urettmessig inn i Bs bolig og borttatt trusene hennes den 23. juni 2018.
- Brudd på straffeloven § 321 for å ha tatt bolignøkklene til B på ** ** [sted] den 29. mai 2018.
- Brudd på straffeloven § 205 for å ha logget seg på Bs konto på Facebook og/eller Messenger og lest hennes meldinger, uten hennes samtykke i perioden 1. januar 2017 til 31. desember 2019. I tillegg til at han i perioden 1. juli til 18. oktober 2018 logget seg på

Cs konto på Facebook og/eller Messenger og leste hennes meldinger, uten hennes samtykke.

- Brudd på straffeloven § 263 for å ha truet med å dele en video av D med seksuelt innhold dersom hun ikke sendte ham ytterligere video av seg selv med seksuelt innhold, i perioden fra 5.–28. januar 2019.

** ** [idrettslag] opplyste i brev av 4. mars 2021 at personene som omtales som person C og D i dommen ikke har noen tilknytning til idretten eller klubben. Handlingene begått mot person C og D har heller ikke vært utgangspunkt for klubbens behandling av saken.

Litt om saksgangen:

A har imøtegått påtalen i tilsvar mottatt 4. januar 2021 og i prosesskriv mottatt 14. februar 2021.

I brev av 3. mars 2021 til ** ** [idrettslag], viste Domsutvalget til at det er et krav for pådømmelse at den aktuelle handling har en viss tilknytning til idrettsvirksomheten. Hvis handlingen ikke har noen tilknytning til idrettslig aktivitet, kan den ikke pådømmes av idrettens organer. Domsutvalget ba derfor ** ** [idrettslag] gjøre nærmere rede for hvordan de ulike pådømte handlingene mot henholdsvis fornærmede B, C og D har tilknytning til idretten.

** ** [idrettslag] besvarte brevet i prosesskriv av 4. mars 2021. A innga avsluttende kommentar i saken den 23. mars 2021.

Ingen av partene har bedt om muntlig forhandling i saken, noe Domsutvalget heller ikke har sett som nødvendig.

Partenes anførsler:

** ** [idrettslag] har i hovedsak anført:

As oppførsel anses som uredelig eller uhøvisk opptreden, jf. NIFs lov § 11-4 (1) bokstav b). I tillegg anses As oppførsel som brudd på punkt 1 og 7 i NIFs Retningslinjer mot seksuell trakassering og overgrep i idretten.

** ** [idrettslag] anfører at det er fare for at A skal kunne benytte eventuelle tillitsposisjoner i idretten til å komme i kontakt med nye jenter som kan utsettes for lignende oppførsel i fremtiden. Klubben viser til at det påpekes i dommen at retten ikke «kan se at han virker å befinne seg i en

klar rehabiliteringssituasjon som kan tillegges vekt i formildende retning». I tillegg beskriver dommen et kalkulert handlingsmønster som har foregått over lang tid ovenfor flere personer.

** ** [idrettslag] viser til at det fremkommer av dommen at Bs nøkler ble stjålet på ** ** [sted], innenfor treningstiden til idrettslaget der begge to var medlemmer. Denne handlingen må derfor klart forstås som tilknyttet idrettslig aktivitet.

At A stjal Bs nøkler innenfor klubbens treningstid, var også det som muliggjorde innbrudd i Bs bopel hvor han stjal hennes truser. Selv om innbrudds- og tyverihandlingen der trusene ble stjålet i seg selv ikke har foregått i forbindelse med idrettslig aktivitet, hadde det vært vesentlig vanskeligere for A å gjennomføre lovbruddene om han ikke hadde benyttet seg av muligheten til å stjele Bs nøkler i forbindelse med idrettsaktivitet i klubben. Disse lovbruddene har også en tilknytning til idrettsaktivitet i klubben.

Når det gjelder As innbrudd i Bs private e-postkontoer, ser klubben at dette kan tolkes som en handling som har foregått uten tilknytning til idrettslig aktivitet. ** ** [idrettslag] har imidlertid innvendinger mot en slik tolkning. For det første må denne handlingen sees i sammenheng med de øvrige lovbruddene. A har selv forklart at han benyttet innsyn i meldingskontoer for å forsikre seg om at ingen ville være hjemme i leiligheten da han brøt seg inn. For det andre anføres det at denne handlingen må forstås i lys av NIFs egne retningslinjer for seksuell trakassering, punkt 1 og 7.

A, har i hovedsak anført:

A har full forståelse for at handlingene ikke er akseptable og at slikt ikke skal skje i idretten. Han har godtatt straffen om utestengelse i et år fra ** ** [idrettslag] og han har også sonet sin straff i fengsel.

A påpeker at handlingen hans, som ifølge ** ** [idrettslag] blir sett på som seksuell trakassering, ikke ble vurdert som dette i tingretten. A viser til at han ble dømt etter strl. § 266 (hensynsløs adferd). Videre påpeker A at denne handlingen ikke ble gjort mot B, men mot en person som ikke er tilknyttet idretten. Handlingene gjort mot B gjaldt tyveri.

Tyveriet av Bs nøkler skjedde i idrettslig sammenheng, men innbruddet i hennes leilighet og tyveriet av hennes truser, var ikke en forlengelse av idrettslig aktivitet, men gjort på bakgrunn av forholdet mellom B og ham. Han skriver at handlingene blant annet ble gjort på grunn av sjalusi.

Når det gjelder As innbrudd i Bs private e-postkontoer, anfører A at det var et resultat av at de var i et forhold og at lovbruddene har rot i dette, og ikke på grunn av idretten.

A påpeker videre at soning i fengsel har vært en stor påkjenning, og at han ikke kommer til å begå lignende handlinger igjen.

A har forståelse for at Domsutvalget utestenger ham fra organiserte treninger og konkurranser. A ber i så fall om han kan få muligheten til å si opp sitt medlemskap og lisens slik at vennene og lagkameratene ikke får denne informasjonen.

A vet at han har begått ulovlige handlinger, men uttrykker at det var et engangstilfelle. Han viser til at lovbruddene fant sted i 2018, og at han ikke har begått nye lovbrudd. Han ber om forståelse for at han har gjort feil i livet, har tatt straffen sin og ønsker å legge dette bak seg.

Domsutvalget bemerker

Domsutvalget finner sakens faktiske side tilfredsstillende opplyst ved de saksdokumentene som foreligger. Muntlig forhandling er ikke nødvendig, noe som heller ikke er krevd av partene.

Domsutvalget legger til grunn for sin avgjørelse tilståelsesdommen av 10. august 2020. Partene er enige om at handlingene mot C og D ikke har idrettslig tilknytning. Domsutvalget ser derfor bort fra disse handlingene.

** ** [idrettslag] bygger sin påtalebegjæring på handlingene mot person B. A bestrider at disse handlingene har tilknytning til idretten.

A ble domfelt for følgende handlinger mot B:

- tok hennes bolignøkler på ** ** [sted] i ** [sted]
- tok seg urettmessig inn i hennes bolig og borttok trusene hennes.
- i perioden 1. januar 2017 til 31. desember 2019 logget han seg på hennes konto på Facebook og/eller Messenger og leste hennes meldinger, uten hennes samtykke

A og B var begge medlemmer av ** ** [idrettslag] da ovennevnte handlinger fant sted. De har tidligere vært kjærester.

Bortsett fra tyveriet av Bs bolignøkler, er ikke handlingene direkte relatert til idrettsaktivitet. Nøkkeltuveriet fant sted i treningstiden og har derfor skjedd i tilknytning til idrettsutøvelse.

For at straff etter idrettens bestemmelser skal være aktuelt, må handlingen ha en viss tilknytning til idrettsvirksomheten. Se blant annet Kjenner m.fl. "Idrett og Juss" 4. utgave side 214.

Handlinger som omfattes av ordlyden i NIFs straffebestemmelser, men som skjer uten tilknytning til idrettslig aktivitet, kan ikke pådømmes av idrettens organer.

Grensedragningen er ikke alltid enkel. Straffebelagte handlinger som er foranlediget av idrettslig virksomhet faller klart innenfor, for eksempel grenseoverskridende handlinger fra en treners side overfor en utøver. Det fremstår da som klart at kontakten gjennom idretten har muliggjort posisjonen til å utøve slike handlinger.

Dette kan stille seg annerledes dersom handlingene har en mer indirekte sammenheng med idrett. Grenseoverskridende handlinger som et klubbmedlem foretar overfor et annet klubbmedlem trenger ikke være tilknyttet idretten. Handlingene kan berøre idretten, men ikke egentlig være foranlediget av idrettsaktivitet.

I en sak avgjort av NIFs domsutvalg i 2000 (NIFD-2000-16) ble anmeldelsen avvist av Domsutvalget fordi den ikke hadde tilstrekkelig sammenheng med idrettslig aktivitet. Saken gjaldt et klubbmedlem som var ilagt besøksforbud av de alminnelige domstolene overfor et annet medlem. Vedkommende ble også anmeldt til domsutvalget. Etter beskrivelsen i anmeldelsen hadde fornærmede vært utsatt for “psykisk terror” over lengre tid. Domsutvalget kunne ikke se at de forhold som var beskrevet ble rammet av idrettens straffebestemmelser, selv om handlingene var svært plagsomme og også kunne berøre fornærmedes fritidsaktivitet, blant annet i idretten. Det ble blant annet uttalt at straffebestemmelsene “må begrenses til anvendelse overfor forgåelser i direkte sammenheng med idrettslig aktivitet som for eksempel trener eller tillitsvalgt i et idrettslag”.

Domsutvalget tilføyer at avgrensing mellom handlinger som er henholdsvis innenfor eller utenfor NIFs straffebestemmelser, må ses på bakgrunn av at disse bestemmelsene skal regulere og øve kontroll med landets idrettsaktivitet, og ikke føre kontroll med medlemmers privatliv.

I vårt tilfelle dreier det seg som nevnt om handlinger foretatt av et klubbmedlem overfor et annet klubbmedlem. De hadde tidligere vært kjærester. Sammenhengen mellom handlingene og den idrettslige aktivitet fremstår ikke særlig sterk, slik domsutvalget ser det. Det er kun tyveriet av nøkkelen som har en sammenheng med idrettsaktivitet ved at tyveriet skjedde under trening. De andre handlingene kan vanskelig sies å ha idrettslig tilknytning – de er ikke forgåelser i direkte sammenheng med idrettslig aktivitet. At utøver senere tok seg inn i leiligheten og borttok trusene til fornærmede, ble muliggjort av nøkkeltuveriet. Dette gjør likevel ikke at denne handlingen får et idrettslig preg eller tilknytning. Handlingen blir for avledet. Det samme gjelder den ulovlige innloggingen på fornærmedes sosiale medier. Noen idrettslig tilknytning kan heller ikke ses her.

Domsutvalget har kommet til at saken må avvises. Nøkkeltveriet har en tilknytning til idrettsvirksomhet, men etter domsutvalgets oppfatning tilsier ikke alvorlighetsgraden at det bør idømmes straff i tillegg til den disiplinærforføyning som allerede er ilagt av klubben.

Etter dette blir saken å avvise.

Dommen er enstemmig.

S l u t n i n g:

Saken avvises.

Marit Forsnes

Morten Kjær Enger

Trude Gran Melbye